

## תת"ע (חיפה) 5886-07-23 - מציעי אמאל נ' מדינת ישראל

תת"ע (חיפה) 5886-07-23 - מציעי אמאל נ' מדינת ישראל לשלום חיפה

תת"ע (חיפה) 5886-07-23

מציעי אמאל

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[16.10.2025]

השופט אבישי קאופמן

החלטה

המבקשת עתרה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר התייצבות, בידי כב' השופטת פרסון, ביום 8.1.24, והמאשימה התנגדה לבקשה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים וחזרתי ועיינתי בחומר שבתיק, החלטתי לדחות את הבקשה.

המבקשת טענה כי לא קיבלה זימון לדיון, אך בתיק בית המשפט אישור הדואר לפיו הזימון שנשלח לכתובתה המלאה של המבקשת, לרבות מס' תיבת דואר, הוחזר מאחר ולא נדרש על ידה. כפי שנקבע באינספור החלטות קודמות, אין די בהכחשה כללית של קבלת הזימון, ובהיעדר הצבעה על סיבה של ממש לאי קבלת הזימון אצל הנאשמת, יש לראותה כמי שזומנה כדיון. וראו לדוגמא החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ת 25991-10-22 איזיגאייב:

"המערער אינו יכול לפטור עצמו מעמידה בנטל ההוכחה הרובץ על שכמו, להראות כי אי קבלת הדואר נבעה מסיבות שאינן תלויות בו. המערער לא פנה ליחידת הדואר, לא הגיש שאילתא, לא העלה טענה בעניין אי דיוקים בכתובת ולא סיפק כל הסבר שיש בו כדי לשכנע כי הדואר לא התקבל על ידו מסיבות שאינן תלויות בו." לגופו של עניין העלתה הנאשמת שתי טענות, אשר לא מצאתי כי יש בהן כדי לבסס חשש ממשי לעיוות דין בנסיבות ההליך דין.

הנאשמת טענה להתיישנות העבירה, אולם המאשימה הראתה כי הודעה על העבירה נשלחה לכתובתה הרשומה המלאה של הנאשמת כבר ביום 25.5.22, כשבועיים לאחר מועד העבירה, כך שהמאשימה עמדה בדרישה להמצאת הודעה על העבירה במועד, והעבירה לא התיישנה, גם אם כתב האישום הוגש רק כשנה לאחר מכן. טענה נוספת של הנאשמת הייתה כי במועד הרלוונטי לא היא שנהגה ברכב, אלא מר מוחמד חסן. לכאורה המדובר בטענה של ממש, אולם הטענה מועלית בלא ביסוס של ממש ובלא הסבר כיצד יודע מר חסן לומר - שלוש שנים לאחר האירוע - כי דווקא הוא שנהג ברכב במועד הרלוונטי ולא הנאשמת. ובעניין זה כבר פסק בית המשפט העליון בעניין סאלם (רע"פ 8427/17) כי טענה כללית "שאחר נהג" אשר אינה מבוססת ומנומקת, אינה מבססת חשש לעיוות דין. גזר הדין בעניינה של הנאשמת בוודאי שאינו חמור ואינו מבסס כשלעצמו חשש לעיוות דין, ומהבקשה עולה כי עיקר טרונייתה של הנאשמת היא לאור פסילת רשיונה בידי רשות הרישוי עקב הצטברות ניקוד בגין עבירות שונות ואף בעניין זה כבר נפסק כי:

"התופעה של הסבת דוחות תעבורה, הינה תופעה שכיחה למדי והיא נעשית לרוב על ידי אזרחים המקבלים דיווח מרשות הרישוי אודות צבירת נקודות בגין עבירות תעבורה שעברו ובהתאם הודעה בדבר אמצעי תיקון - כגון הודעות על פסילת רישיון נהיגה או חובת ביצוע קורסים בנהיגה נכונה. או אז מתעורר האזרח ומבקש לגרוע מרשימת העבירות הרשומות לחובתו, עבירות מספר כדי להפחית את סכום הנקודות, כדי להסיר את רוע הגזירה של אמצעי התיקון. בבקשה מסוג בקשה זו מוטל הנטל על כתפי המבקש להוכיח כי לא הוא זה אשר עשה שימוש בכלי הרכב בעת ביצוע העבירה. תצהירים סתמיים וריקים מתוכן, אשר אין בהם כדי להסביר ולהבהיר מדוע יש לראות באדם האחר כאחראי, לא יתקבלו."

ע"פ 5242/08 באסם אבו קטן.

לאור כל האמור לעיל החלטתי לדחות את הבקשה. פסק הדין מיום 8.1.24 נשאר על כנו.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשפ"ו, 16 אוקטובר 2025.